

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

West Germanic OV and VO : the status of exceptions

Cloutier, R.A.

Publication date
2009

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Cloutier, R. A. (2009). *West Germanic OV and VO : the status of exceptions*. LOT.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Samenvatting

In de literatuur wordt vaak aangenomen dat de West-Germaanse talen in de oudste stadia het best kunnen worden gekarakteriseerd als OV-talen. Maar ook in die oudste stadia komen VO-woordvolgordes, zogenoemde “leakages”, redelijk vaak voor. Dit onderzoek evalueert drie mogelijkheden om de vrije woordvolgordepatronen van de oudste (West-)Germaanse talen te verklaren, namelijk *construction-specific*, *construction-related*, en *competing grammars*. De eerste twee benaderingen gaan er vanuit dat er maar één onderliggende woordvolgorde is. Het onderscheid tussen de twee is de manier waarop ze afwijkende woordvolgordes uitleggen. Volgens *construction-specific* benaderingen spelen er in woordvolgordepatronen diverse factoren een rol, zoals bijvoorbeeld gewicht of de mate van ‘nieuwheid’. *Construction-related* benaderingen daarentegen schrijven de variatie aan één factor toe, bijvoorbeeld aan morfologie. De *competing grammars* benadering verschilt van deze twee door de aanname van twee onderliggende woordvolgordes. In deze studie wordt de historische ontwikkeling bekeken van drie specifieke constructies in de geschiedenis van het Nederlands en het Engels, namelijk voorzetselzinnen van richting (*directional phrases*), objecten die gemodificeerd worden door een betrekkelijke bijzin (*relative objects*) en objecten van werkwoorden voor ‘(be)noemen’ (*naming objects*). Deze constructies zijn gekozen op basis van de literatuur over woordvolgordeverschijnselen in het Nederlands en zijn een nieuwe manier om de Engelse data te bekijken. De positie van de constituent wordt samen met het gewicht en de ‘nieuwheid’ onderzocht, omdat voor de positie van zinslelementen vaak naar het belang van deze twee factoren wordt verwezen. De conclusie van dit onderzoek is dat een combinatie van *construction-specific* en *construction-related* benaderingen de beste manier is om de ontwikkelende syntaxis van het Nederlands te analyseren en een combinatie van alle drie de benaderingen levert het beste resultaat voor de syntaxis van het Engels.

